

MIKLAVŽEVA IGRICA 2024 (Avtorica: Hana Starec)

OSEBE: otroci: Jerca (J), Anže (A), Tim (T), Pika (P), teta Berta (TB), 3 parklji (P1, P2, P3), angelčka (A1, A2)

((Tun turun turun – lahko nek elektronski zvok) Tim igra igrice na telefonu, Pika in Jerca prideta na oder in prineseta igro Monopoly.)

J: Hej, Tim! Se greš z nama igrat Monopoly?

P: Jaz bom razdelila denar. Imela bom figurico kužka!

T: Raje poglejta, kako dober sem v tej igrici! Lahko tudi vidve poskusita!

P: Tim, vsi vemo, kako dober si v igricah! Eh, nama so pa igrice dolgočasne. To lahko igraš tudi potem! Se ne bi šel rajši igrat z nama? Hej, mimogrede, kje pa je Anže? Tudi on bi se lahko šel z nami!

J: Niti sanja se mi ne! Nekaj mi je govoril, kako bi rad dokazal, da sveti Miklavž ni pravi. Zdaj dela plan, kako to dokazati. Že 3 leta zapored ne dobiva daril, ker je poreden, potem ga je pa strah parkljev.

P: Meni je pa žal, da Anže nikoli ne dobi daril, zato mu pa jaz odstopim bombone, ki mi jih prinese Miklavž.

TB: (pride na oder in na mizo postavi piškote in čaj) Izvolite, malo si privoščite, sama sem jih spekla! Kje imate pa Anžeta? Malo prej je bil še tukaj!

J: O, piškoti!

(Gredo jest piškote in se pogovarjajo s teto.)

T: Anže kuje svoj masten načrt, kako bo svetu dokazal, da sveti Miklavž ni pravi.

(Jerca zraven zavzdihne.)

TB: Oh, joj! Pa saj to ni res! Kolikokrat sem mu morala že povedati, da sveti Miklavž obstaja, pa me sploh ne posluša!

(Teta, Tim, Jerca in Pika jedo piškote, nakar Anže udre na oder in zakliče.)

A: Hej! Hej! Ugotovil sem, ugotovil sem, kako bom dokazal, da Miklavž ne obstaja!

TB: No, Anže, ti jim kar povej, jaz pa prinesem čaj še zate. Sem ga pustila v kuhinji, ker sem mislila, da ne prideš. (odide z odra)

A: Najlepša hvala, teta Berta!

P: No, pametnjakovič, povej, kako?

A: Saj veste, kako nikoli ne dobim daril ... No, kaj če je to zaradi tega, ker sploh ne obstaja, vam pa darila dajo starši?

J: Zakaj potem ti od staršev ne bi dobil daril?

A: No, ja, o tem ravno nisem razmišljal ... Recimo da, ker imam slabe ocene v šoli in dobim veliko vpisov v eAsistenta. Tako da, mislim, da Miklavž prav zares ne obstaja! Zato bi rad celemu svetu povedal, da jim starši nastavljajo darila.

(Pika, Jerca in Tim so začnejo verjeti v stvari, ki jih govori. Spogledajo se in nadaljujejo.)

P: Res je, da v šoli nisi preveč priden ... Hej, mogoče imaš pa prav!

(Teta Berta pride na oder.)

TB: No, Anže, hitro popij čaj, da boste šli potem spat, ker je ura že devet! Pika, si napisala Miklavžu, kaj si želiš?

P: (razočarano) Ja, teta, sem, že 3 dni nazaj ... pa nobeden ni prišel po moje pismo ... še vedno je na polici ...

TB: Kaj? Kako je pa to možno? Glej, mogoče ga pa pride danes kdo iskat ... Ne bodi slabe volje!

P: Res upam, ker si zelo želim Sveto pismo! Zelo me zanima, kaj vse notri piše! Na verouku ja župnik veliko zanimivih stvari povedal!

TB: No, to je zelo lepo! Pojdite zdaj spat, pa boste vsi štirje videli, da pisma zjutraj ne bo več. Lahko noč!

(Tim, Anže, Pika in Jerca naenkrat rečejo »lahko noč« in gredo spat v spalne vreče.)

ČEZ ENO DOLGO MINUTO KO ANŽE NEMORE SPATI.

A: Hej, hej! Psssst! Hej!

T: JA? Anže, kaj je že spet?

J: Resno, Anže? Nekateri hočemo spati!

P: Ja!

A: Boste potem spali! Ste videli, kako je bila teta Berta zmedena? Pika, saj ona sploh ni vedela, da si položila pismo na polico! Zato te je tako prepričevala, da danes ponoči ga pa le pride iskat Miklavž!

P: Uau, anže, to mislim, to je najbolj logična stvar, ki si jo izrekel v tem tisočletju! Prav imaš! Grem čisto po tiho pogled v spodnje nadstropje, če bo teta res vzela moje pismo.

(Pika vstane in cela navdušena teče pogledati (hoče iti dol z odra), če bo zasačila teto Berto z njenim pismom v roki, Jerca in Tim jo ustavita.)

T: Počakaj! Mene tudi zelo zanima, če je to res, saj sem svoje pismo oddal že 1 teden nazaj!

J: O, ja, mene tudi zelo zanima!

(Vsi 4 so odšli dol po stopnicah (to je: dol z odra v zakulisje) in kukati če bo teta Berta vzela pismo na okenski polici. Kar naenkrat pridejo notri v dvorano 3 parklji, hodijo po prehodu in z verigo strašijo otroke, se zlovešče smeji, nato vzamejo pismo z okenske police (roba odra). Vmes je na odru tema in pobere se scena.)

P3: Ohoho, tole pismo je pa sigurno za Miklavža!

P1: Dajmo ga vzeti! (vzame pismo)

P2: Ali se meni samo zdi ali danes tukaj spi tudi tisti Anže? Dajmo še njega vzeti!

P1 in P3: Ja, dajmo, haha!

(Parklji gredo na oder, hkrati pa na oder pridejo tudi otroci in se močno prestrašijo. Anže začne globoko dihati in Jerca mu pokrije usta s svojo roko, parklji jih slišijo in pridejo do njih. Otroci so čisto prestrašeni.)

P1: Kaj pa je z vami otroci? Ne veste, kje imate posteljo? (to reče zelo odločno in nesramo)

P2: (jih zafrkava) Dej, no, pa ne moreš biti tako nesramen! Buci, guci, sej so čist pridni!

P3: Ja, razen tale Anže, ki dobi vsak dan en vpis v eAsistenta!

P2: Kaj, kako, prosim? Zagotovo moraš učiteljem povzročiti zelo veliko težav in dela!

(Vsi se začnejo dreti ali se zlovešče smejati in ga začnejo grabiti za roke.)

T: Kaj? Ne, ne morete ga vzeti, no! Saj se bo popravil! Priden bo! Obljuubimoo, prosim!

P: Gospodi parklji, prosim, ne ga vzeetiii!

(Anže se vmes zelo dere, joka, strah ga je, že od nekdaj se boji parkljev.)

(Parklji ga spustijo in naredijo v krogu en hiter sestanek. Med seboj nerazločno pogovarjajo.)

P1: Okej! Mi smo se zdej zmenil tkole!

P2: Okej! Mi smo se zdej zmenil tkole!

(P1 čudno pogleda P2.)

P1: Da lahko obdržite Anžeta, če ...

P2: Da lahko obdržite Anžeta, če ...

(Spet se čudno pogledata.)

P1: Pa kaj resno? Zdele probam grozit, pa mi ne uspeva zaradi tebe!

P2: (pogleda otroke) A se me sploh kaj bojite?

(S prsti pokaže malo.)

P3: Buuu!

(Otroci zakričijo, P3 se začne režat. Medtem na oder prideta angelčka.)

A1: Stop! Parklji, nehajte strašiti otroke! Dovolj je bilo!

A2: Midve veva, da je tudi Anže v sebi dober. Kdaj sicer kakšno ušpiči, ampak mami pa vedno rad pomaga pri pospravljanju!

A1: Poleg tega sedaj ni časa za norčije. Sveti Miklavž je hudo zbolel in strah nas je, da otrokom ne bo mogel prinesiti daril!

T: Kaj? Pa to je groznooooo!

A1: Takole se zmenimo! Če otroci pomagajo svetemu Miklavžu, da ozdravi, jih pustite pri miru in jih ne strašite več. Dogovorjeno?

P1, P2 in P3 (razočarano rečejo): Prav, no ...

A2: Pa še nekaj. Tole pismo, mislim, da je najino.

(Parkelj, ki ima pismo, nejevoljno da pismo angelu in zraven zavzdihne. Parklji nato odidejo z odra in se zraven zlovešče smeji. Otroci pa jih še vedno s strahom opazujejo.)

P3: Glejta, vsaj malo pa smo jih prestrašili, haha!

(Tudi P1 in P3 se smejeta. Ko parklji odidejo, pa si otroci oddahnejo.)

J: Pomagali bomo Miklavžu! (reče veselo)

A: (si pomane oči) Kaj? Ne sanjam! Tole gre prav zares! Ja! Seveda! Z veseljem mu bomo pomagali! Kaj moramo najprej narediti?

A2: Eden od vas naj gre do svetega Miklavža in mu kuha čaj in se pogovarja z njim, ostali trije pa pojdite po darila in jih pomagajte raznašati.

(Otroci vsi veseli in navdušeni rečejo »Ja!«.)

J: Jaz mu grem skuhati čaj!

A1: Krasno! Potem pridi z mano!

J: Se vidimo kmalu! Ti, Anže, pa boš končno videl, da Miklavž čisto zares obstaja!

(A1 in J odideta.)

A2: Dobro, mi štirje pa bomo raznašali darila!

(Gredo dol z odra.)

(Vmes se luč ugasne, na oder pa se nazaj prinesejo spalne vreče. Tim, Pika in Anže pridejo na oder čisto utrujeni.)

P: Ohh, joj, tole je bilo naporno! Nisem vedela, da je Miklavževa služba tako zelo zahtevna!

A: Nikoli več! Raje hodim v šolo! Je manj naporno!

T: Anže, prosim, če ne bi tega naredili, bi bili zdaj verjetno že pečene kračke!

(Začnejo se smejati.)

P: No, pojdimo zdaj spat, sicer jutri od utrujenosti ne bom mogla v šolo!

A in T: Ja, pojdimo, ja.

(Vsi zaspijo. Čez nekaj časa pride Jerca in nagovori publiko.)

J: Otroci, veste kaj? Gospod Miklavž se je končno pozdravil! Dajmo poklicati Miklavža in presenetiti Tima, Piko in Anžeta! Dajmo na 321 zakličemo: »Sveti Miklavž!« 321..... (Otroci se zbudijo presenečeni.) Dajmo še glasneje, 321..... Mislim, da vas še ni slišal, dajmo še glasneje, 321.....

(Pride sveti Miklavž.)

A: (reče presenečeno) Vzamem nazaj! Sveti Miklavž res obstaja!